

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi teleliikenteen verottamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että puhelin- ja muiden teleliikennepalvelujen myynnistä olisi suoritettava valtiolle veroa. Veron suuruus olisi yhdeksän prosenttia.

Esitys liittyy vuoden 1994 talousarvioesitykseen. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994. Veroa olisi suoritettava vuoden 1994 aikana myydyistä telepalveluista.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotus

Valtiontalouden tasapainottaminen edellyttää verotulojen lisäämistä vuonna 1994. Tuloverotuksen ja liikevaihtoverotuksen tason nostamista ei ole pidetty mahdollisena. Tämän vuoksi on pyritty löytämään sellaisia veroja, jotka kohdistuisivat tasapuolisesti eri toimialoille, mutta eivät kohtuuttomasti rasittaisi kansantalouden kannalta keskeisiä toimintoja tai vaikeuttaisi heikoimmassa asemassa olevien kansalaisten toimeentuloa.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan, että vuonna 1994 perittäisiin telepalvelujen myynnistä veroa. Veron suuruus olisi yhdeksän prosenttia laskettuna telepalvelujen verottomasta myyntihinnasta. Veroa olisi suoritettava yleisissä televerkoissa ja erillisverkoissa tapahtuvasta telepalvelujen myynnistä.

Televiestinnän liikennemaksuista valtaosa on yritysten maksamia. Yleisistä telepalveluista kotitaloudet kuluttavat noin 30 prosenttia ja matkaviestintäpalveluista noin viisi prosenttia. Datsiirtotoiminta on lähes yksinomaan yritysten välistä. Julkisen sektorin eli valtion ja kuntien osuus kaikkien telepalvelujen käytöstä jää alle kymmenen prosentin. Puhelin- ja mui-

hin teleliikennepalveluihin kohdistuva yleinen vero jakaisi veron suorittamisvelvollisuuden mahdollisimman laajasti eri toimialoille. Telealalla vallitsevan kilpailun ja markkinoiden jatkuvan laajenemisen vuoksi telepalvelujen hintojen arvioidaan edelleen laskevan, minkä vuoksi niihin kohdistuva vero ei välttämättä nostaisi hintoja ainakaan veron koko määrällä. Veron käyttöönotosta ei siten aiheutuisi kohtuuttomia vaikeuksia.

Verollisena telepalvelun myyntinä pidettäisiin teletoimintalaissa (183/87) tarkoitettun telepalvelun suorittamista korvausta vastaan. Verollisia telepalveluja olisivat myös datsiirtopalvelut, mutta atk-palvelut jäisivät verotuksen ulkopuolelle. Pääasialliset maksut, joista maksettaisiin veroa, olisivat liikennemaksut, kuu-kausi- ja vuosimaksut sekä johtovuokrat. Verotonta olisi tavarahan myynti ja vuokraus, tavarahan ja pysyvään rakennelmaan kohdistuvat työsuoritukset, luettelotoiminta sekä muu toiminta, joka ei ole teletoimintalaissa tarkoitettun telepalvelun myyntiä.

Verovelvollisia olisivat teletoimintalain 4 ja 5 §:ssä mainitut teletoiminnan harjoittajat. Teletoimintalain 4 §:n mukaan yleistä teletoimintaa harjoittavat sellaiset suomalaiset yhteisöt ja

ulkomaisten elinkeinonharjoittajien Suomessa kaupparekisteriin merkityt sivuliikkeet, joille valtioneuvosto on myöntänyt siihen toimiluvan. Teletointilain 5 §:n 1 momentin mukaan liikenneministeriö voi myöntää Suomen kansalaiselle taikka suomalaiselle yhteisölle, laitokselle tai säätiölle luvan muun kuin yleisen teletointinnin harjoittamiseen erillisverkossa. Lain 5 §:n 2 momentin mukaan kytkentäistä yleistä datasiirtotoimintaa sekä datasiirtoa erillisverkossa saa harjoittaa henkilö, yhteisö, virasto, laitos tai säätiö taikka ulkomaisen elinkeinonharjoittajan Suomessa kaupparekisteriin merkitty sivuliike, joka on tehnyt siitä ilmoituksen liikenneministeriölle.

Veroa ei olisi suoritettava Suomeen saapuvasta eikä läpikulkevasta teleliikenteestä.

2. Esityksen vaikutukset

Vuonna 1994 teleliikenteeseen kohdistuvan veron tuotoksi arvioidaan 500 miljoonaa mark-

kaa. Vallitsevasta kilpailutilanteesta johtuen telepalvelujen hintojen nousua on vaikea arvioida.

Verovelvollisia arvioidaan olevan noin 70. Koska vero on maksettava oma-aloitteisesti, verotus ei edellytä uusien virkojen perustamista lääninverovirastoon.

Verovelvolliset maksaisivat veron kalenterikuukauden aikana myytyjen telepalvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella. Tämän vuoksi veron arvioidaan olevan hallinnollisesti yksinkertainen myös verovelvollisille.

3. Asian valmistelu

Esitysluonnos on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Asian valmisteluun on osallistunut myös liikenneministeriö. Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunnot Posti- ja telelaitokselta sekä Puhelinlaitosten Liitto r.y:ltä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 luku. Yleiset säännökset

1 §. *Soveltamisala.* Teleliikenteen vero suoritettaisiin valtiolle.

2 §. *Verovelvollisuus.* Verovelvollisia olisivat teletointilain 4 ja 5 §:ssä tarkoitetut teletointinnin harjoittajat. Verovelvollisia olisivat Posti- ja telelaitos, noin 50 alueellista telelaitosta sekä arviolta 20 muuta yritystä.

3 §. *Veron peruste.* Vero maksettaisiin kalenterikuukauden aikana suoritettujen telepalvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella. Myynnin ajallisen kohdistamisen noudatettiin suoriteperiaatetta. Veron perusteeseen ei laskettaisi tämän lain nojalla suoritettavaa veroa eikä liikevaihtoveroa.

4 §. *Veron määrä.* Vero olisi yhdeksän prosenttia 3 §:ssä tarkoitetusta veron perusteesta.

5 §. *Poikkeukset verollisuudesta.* Verotus ei koskisi Suomeen saapuvaa eikä läpikulkevaa

teleliikennettä. Veron kertaantumisen estämiseksi veroa ei olisi suoritettava myöskään verovelvollisten välisistä maksuista, joista on suoritettu vero.

6 §. *Veroviranomaiset.* Verotuksen yleinen valvonta kuuluisi verohallitukselle. Verovelvollisia koskevat asiat käsiteltäisiin muutoin lääninverovirastoissa.

2 luku. Veron maksaminen ja ennakotieto

7 §. *Veron maksaminen.* Vero maksettaisiin kuukausittain lääninverovirastolle. Vero olisi maksettava viimeistään kahden kuukauden kuluessa kalenterikuukauden päättymisestä, esimerkiksi tammikuun vero olisi maksettava viimeistään maaliskuun viimeisenä päivänä.

8 §. *Ilmoittamisvelvollisuus.* Veron maksamisen yhteydessä verovelvollisen olisi annettava lääninverovirastolle kuukausi-ilmoitus. Kuukausi-ilmoituksessa ilmoitettaisiin verotuksen

valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot. Kuukausi-ilmoituksessa annettavista tiedoista määräisi verohallitus.

9 §. *Virheen korjaaminen.* Verovelvollisen olisi itse laskettava veron määrä. Jos verovelvollinen maksaa erehdyksessä liikaa tai liian vähän veroa, virhe voidaan korjata seuraavan maksuerän yhteydessä. Jos verovelvollinen huomaa virheen vasta sen jälkeen, kun seuraavakin maksuerä on maksettu, liikaa suoritettu vero palautetaan hakemuksesta.

10 §. *Ennakkotieto.* Verovelvollinen voisi hakemuksesta saada ennakkotiedon siitä, miten lakia on sovellettava. Ennakkotiedon antaisi lääninverovirasto. Ennakkotietopäätökseen haettaisiin muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkotietoa, ei saisi hakea muutosta valittamalla.

3 luku. Veron maksuunpano

11 §. *Maksuunpano.* Varsinaista verotusta erillisine verotuspäätöksineen ei toimitettaisi, vaan maksamatta jäänyt vero maksuunpantaisiin viivästysseuraamuksineen.

12 §. *Arviomaksuunpano.* Jos verovelvollinen ei maksa veroa tai maksaa sitä ilmeisesti liian vähän, maksamatta oleva vero voitaisiin määrätä arvioimalla.

13 §. *Jälkiverotus.* Maksamatta oleva vero olisi maksuunpantava vuoden 1995 aikana. Tämän jälkeen maksuunpano voitaisiin toimittaa vain, jos jälkiverotuksen edellytykset täyttyvät eli verovelvollinen on jättänyt antamatta ilmoituksen tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan. Jälkiverotusaika olisi kolme vuotta eli jälkiverotus voitaisiin toimittaa vuosina 1996—1998.

14 §. *Veronkorotus.* Veronkorotuksessa noudatettaisiin soveltuvin osin liikevaihtoverotuksen veronkorotusta koskevia periaatteita.

15 §. *Veronlisäys.* Maksamatta jääneelle verolle määrättäisiin maksuunpanon yhteydessä veronlisäystä.

Jos verovelvollinen maksaa erehdyksessä liian vähän veroa, verovelvollisen olisi virheen korjaamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä.

16 §. *Veronkantolain säännösten soveltaminen.*

Veronkantolain (611/78) säännöksiä noudatettaisiin veron kannossa, perimisessä ja palauttamisessa.

4 luku. Oikaisu ja muutoksenhaku

17 §. *Oikaisu.* Lääninveroviraston olisi oikaistava päätöstään, jos päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen. Oikaisu ei edellyttäisi verovelvollisen hakemusta, vaan lääninveroviraston olisi aina oikaistava virheelliseksi toteamansa päätös.

Jos lääninverovirasto ei oikaisisi verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti maksuunpanopäätöstä, verovelvollinen voisi hakea oikaisuasiassa annettuun päätökseen muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Verovelvollisen oikeus valittaa lääninveroviraston päätöksestä ei kuitenkaan riippuisi siitä, onko lääninverovirastolta ensin pyydetty oikaisua.

18 §. *Muutoksenhaku.* Lääninveroviraston päätöksestä valitettaisiin lääninoikeuteen.

Muutoksenhaussa noudatettaisiin muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain (154/50) säännöksiä. Lain mukaan valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valitus on tehtävä kirjallisesti, ja siinä on ilmoitettava muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain 9 a §:ssä mainitut tiedot.

Lääninoikeuden päätöksestä voisi valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituksen tekeminen ei edellyttäisi valitusluvan myöntämistä.

5 luku. Erinäiset säännökset

19 §. *Verovelvollisen kirjanpito.* Verovelvollisen kirjanpidosta olisi käytävä selville verotuksen kannalta tarpeelliset tiedot.

20 §. *Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkistus.* Verovelvollisella olisi normaali tietonantovelvollisuus.

21 §. *Veron kiertämisen estäminen.* Säännöksellä pyritäisiin estämään veron kiertäminen.

22 §. *Salassapitovelvollisuus.* Salassapitovelvollisuuden osalta noudatettaisiin verotuslain salassapitosäännöksiä.

23 §. *Rangaistussäännös.* Rangaistusäännökset olisivat rikoslaissa.

24 §. *Tarkemmat säännökset.* Säännöksessä olisi tavanomainen asetuksenantovaltuus.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivästä tammikuuta 1994. Veroa olisi suoritettava vuoden 1994 aikana myydyistä telepalveluista. Jos telepalvelun myynti on lain voimaan tulles-

sa tai vuoden 1994 päättyessä kesken, veroa olisi suoritettava siitä osasta telepalvelua, joka suoritetaan vuoden 1994 aikana.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

teleliikenteen verottamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Telepalvelun myynnistä suoritetaan valtiolle veroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Verovelvollisuus

Verovelvollinen on:

1) telelaitos, jolle on myönnetty teletoimintalain 4 §:ssä tarkoitettu toimilupa;

2) teletoiminnan harjoittaja, jolle liikenneministeriö on teletoimintalain 5 §:n 1 momentin nojalla myöntänyt luvan muun kuin yleisen teletoiminnan harjoittamiseen erillisverkossa; sekä

3) teletoiminnan harjoittaja, joka on tehnyt liikenneministeriölle teletoimintalain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen datasiirto-toiminnan harjoittamisesta.

3 §

Veron peruste

Verovelvollisen on suoritettava veroa telepalvelun verottoman myyntihinnan perusteella.

Telepalvelun myyntinä pidetään teletoimintalaissa tarkoitettua telepalvelun suorittamista korvausta vastaan. Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähetystoiminnan harjoittamista.

4 §

Veron määrä

Vero on yhdeksän prosenttia veron perusteesta.

5 §

Poikkeukset verollisuudesta

Veroa ei ole suoritettava Suomeen saapuvasta eikä läpikulkevasta teleliikenteestä.

Veroa ei ole suoritettava myöskään verovelvollisten välisistä maksuista, joista vero on suoritettu.

6 §

Veroviranomaiset

Verohallituksen tehtävänä on verotuksen yleinen valvonta.

Lääninveroviraston tehtävänä on veron suorittamisen ja maksamisen valvonta, veron määrittäminen sekä ennakkotiedon antaminen ja veronkanto.

Verovelvollisia koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen verotuslaissa (482/58) tarkoitettu kotikunta on. Jos verovelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninverovirasto käsittelee asian.

2 luku

Veron maksaminen ja ennakkotieto

7 §

Veron maksaminen

Vero maksetaan lääninverovirastolle kalente-

rikuukauden aikana suoritettujen telepalvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, veron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

8 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on veron maksamisen yhteydessä annettava lääninverovirastolle kuukausi-ilmoitus. Verohallitus määrää kuukausi-ilmoituksessa annettavat tiedot ja tietojen antotavan.

9 §

Virheen korjaaminen

Verovelvollinen, joka on maksanut kalenterikuukaudelta liikaa veroa, saa korjata virheen vähentämällä liikaa maksetun veron määrän seuraavan kalenterikuukauden maksuerästä.

Jos verovelvollinen ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, lääninverovirasto palauttaa liikaa maksetun veron hakemuksesta. Hakemus on tehtävä lääninverovirastolle viimeistään vuonna 1997.

10 §

Ennakkotieto

Lääninverovirasto voi antaa verovelvolliselle hakemuksesta ennakkotiedon siitä, miten lakia on sovellettava.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa noudatetaan ennakkotiedon saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

3 luku

Veron maksuunpano

11 §

Maksuunpano

Jos veroa ei ole maksettu 7 §:ssä säädettyssä määräajassa, lääninverovirasto määrää maksamatta olevan veron verovelvollisen maksetta-

vaksi. Maksuunpano on toimitettava viimeistään vuonna 1995.

12 §

Arviomaksuunpano

Jos veroa ei ole maksettu 7 §:ssä säädettyssä määräajassa tai jos veroa on suoritettu ilmeisesti liian vähän eikä verovelvollinen ole kehoituksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on toimitettava 11 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

Arviota toimitettaessa on otettava huomioon verovelvollisen toiminnan laatu ja laajuus, suoritettujen veron määrä sekä verovelvollisen aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset. Lisäksi on verrattava verovelvollisen toimintaa muiden samanlaatuissa olosuhteissa toimivien verovelvollisten toimintaan.

Verovelvolliselle on ennen veron määräämistä varattava tilaisuus selvityksen antamiseen veron määräytymistä koskevasta laskelmasta sekä niistä seikoista, joiden vuoksi vero aiotaan määrätä arvion mukaan.

13 §

Jälkiverotus

Edellä 11 §:n säädetyn määräajan jälkeen voidaan toimittaa jälkiverotus. Jälkiverotuksien verovelvollisen maksettavaksi on määrättävä se vero, joka on jäänyt maksamatta tai on palautettu liikaa sen johdosta, että verovelvollinen on jättänyt antamatta ilmoituksen tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan. Jälkiverotus voidaan toimittaa vuosina 1996-1998.

Verovelvolliselle on ennen jälkiverotuksen toimittamista varattava tilaisuus selvityksen antamiseen.

14 §

Veronkorotus

Veroa voidaan korottaa, jos:

1) verovelvollinen on jättänyt kalenterikuukaudelta maksettavan veron kokonaan maksamatta tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän, enintään 30 prosentilla;

2) kuukausi-ilmoituksessa tai muussa verovelvollisen antamassa verotukseen vaikuttavassa asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä

verovelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen, enintään 10 prosentilla;

3) verovelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt kuukausi-ilmoituksen tai muun verotukseen vaikuttavan tiedon tai asiakirjan oikeassa ajassa antamisen taikka antanut sen olennaisesti vaillinaisena, enintään 20 prosentilla;

4) verovelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän kuukausi-ilmoituksen taikka muun verotukseen vaikuttavan tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään vain siitä verosta, jota 1 momentissa tarkoitettu puutteellisuus tai vaillinaisuus on koskenut.

15 §

Veronlisäys

Jos kalenterikuukaudelta maksettavaa veroa ei ole maksettu 7 §:ssä säädettyssä määräajassa, määrätään maksamatta jääneelle verolle veronlisäystä.

Veronlisäystä määrätään markka sadalta markalta jokaiselta kalenterikuukaudelta siitä päivästä, jona vero olisi viimeistään pitänyt maksaa, verolle määrättävää eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen maksaa kalenterikuukaudelta maksettavaa veroa ilman maksuunpanoa 7 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä oma-aloitteisesti maksettava veronlisäystä siitä päivästä, jona vero olisi viimeistään pitänyt maksaa, sen kuukauden loppuun, jona vero maksetaan. Jos verovelvollinen ei oma-aloitteisesti maksa veronlisäystä, lääninverovirasto maksuunpanee veronlisäyksen.

16 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron kannossa, perimisessä ja palauttamisessa noudatetaan veronkantolain (611/78) säännöksiä.

4 luku

Oikaisu ja muutoksenhaku

17 §

Oikaisu

Jos lääninverovirasto verovelvollisen hake-

muksesta, valituksen johdosta tai muutoin totea, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, lääninveroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava verovelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu voidaan tehdä vuosina 1994-1997 tai verovelvollisen mainitun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Jos lääninverovirasto oikaisee päätöstään verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, 18 §:ssä tarkoitettu valitus raukeaa. Siltä osin kuin lääninverovirasto katsoo, että verovelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aihetta lääninveroviraston päätöksen oikaisemiseen, lääninveroviraston on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja toimitettava asian käsitelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä lääninoikeuteen.

18 §

Muutoksenhaku

Lääninveroviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on lääninverovirastossa olevalla valtionasiamiehellä.

Muutoksenhaussa noudatetaan muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain (154/50) säännöksiä.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkotietoa, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain (367/61) perustevalitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin.

5 luku

Erinäiset säännökset

19 §

Verovelvollisen kirjanpito

Verovelvollisen on järjestettävä kirjanpitonsa sellaiseksi tai muutoin pidettävä sellaista kirjaa, että siitä saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot.

20 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Verovelvollisen on lääninveroviraston tai ve-

rohallituksen asianomaisen virkamiehen kehoksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitoa ja muut asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai verotarkastusta toimitettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä.

21 §

Veron kiertämisen estäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että verosta vapauduttaisiin, verotuksessa on meneteltävä asian varsinaisen luonteen mukaisesti.

22 §

Salassapitovelvollisuus

Salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä verotuslain 132 ja 133 §:ssä säädetään.

23 §

Rangaistussäännös

Rangaistus veron lainvastasesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1-3 §:ssä.

24 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lain nojalla on suoritettava veroa vuoden 1994 aikana suoritetuista telepalveluista. Jos telepalvelun myynti on lain voimaantullessa tai vuoden 1994 päättyessä kesken, veroa on suoritettava vain siitä osasta telepalvelua, joka on tehty vuoden 1994 aikana.

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ilkka Kanerva*

